

in najpogumnejša boriteljica, ki vam je zvesto stala ob strani nekdanj pred vojno, v bridkih časih vojne in v težki dobi po vojni. Kar vam je bila v preteklosti, to vam bo tudi v prihodnosti v nezmanjšani, marveč v pomnoženi meri, ker se bo število njenih poslancev močno pomnožilo z zastopniki bratskega nam hrvatskega kmeta, ki se mnogoštevilno zbira pod zastavo ljudske stranke. Kdor torej iz kmetiskih vrst zataji zastavo Slov. kmetijske zveze ter gre med njene protivnike, ta slabi kmetijski vpliv ter je nasprotnik kmetijskega stanu in izdajica njegovih pravic in koristi.

Slovenski kmetje, viničarji, delavci, obrtniki, pod zastavo Kmetijske zveze in Ljudske stranke!

Komur je prisrcu, da ohranimo to, kar je med našim narodom dobro, lepo in plemenito, naj voli naše kandidate! Kdor pa hoče, da to, kar s ponosom imenimo slovenstvo, izgine ter se razblini, naj voli demokrasko ali samostojno ali socialistično!

Kdor hoče, da bo Slovenija imela svojo samoupravo, svoje vlado, odgovorno od ljudstva izvoljeno, mu pokrajinskemu zberu, ta naj voli z nami!

Kdor pa hoče, da bo naša „samouprava“ ponižana do moči in oblasti nekdanjih okrajnih zastopov in da bo v ostalem nad ljudstvom vladal uradnik, ki je neodgovoren ljudstvu in odvisen samo od svojih predstojnikov, služočih tej ali drugi strank, naj voli z našimi nasprotniki.

Kdor visoko ceni naše verske svetinje ter hoče, da bo tudi javno življenje prešinjeno s krščanskim duhom, kdor hoče krščansko šolo, ta naj veli kandidate kmetijske in ljudske stranke!

Roškar in Pišek naša kmeta-voditelja.

Naša Kmetijska zveza se lahko ponaša s tem, da ima v svoji sredini najboljše, najvzlednejše in najpoštenejše moze med slovenskim kmetiskim ljudstvom. Naši moze ne razgrajajo, ne vpijejo, temveč trezno prevdario in z vnemo tiho delajo. In na čelu takšne krščanske, kmetijske armade imamo naša dva voditelja-kmeta Roškarja in Pišeka.

Naša voditelja — vzorna gospodarja.

Priča spoznaš po perju, kmeta pa po njegovem gospodarstvu. Pogled njegovo hišo, njegova gospodarska poslopja, njegovo posestvo, pa boš že vedel skoro popolnoma, kakšen je gospodar. In naš Roškar in naš Pišek sta vzorna gospodarja. Ne samo, da dobro vodita svoja gospodarstva, tudi vse sama delata. Motiko, plug, kramp in — pero vod ta z je lnako spretnostjo. Gospodar kmet mora biti prvi pokonci da ga ne najde v postelji zora, ali pa celo ogreje solnce njegovega hrta in kar je nižje od hrta in mora zadnji leči v posteljo, ko se je že davno nagnil dan. Tako ravnata naša voditelja. Zato stopi v njuno hišo ali v njuna gospodarska poslopja, v njune hleve: povsodi najdeš sledove pridnega vestnega in skrbnega gospodarja. Kmeto vanje je napredno in našim krajem najprimernejše.

Ljudstvo zaupa

Ie onemu, o katerem ve, da je zmožen in sposoben ter ima srce za svoj stan in je pomosen na svoj stan Roškar in Pišek sta takšna in uživata upravičeno največje zaupanje našega priprostega kmetijskega ljudstva. Oba sta županova la dolgo vrsto let, oba sta na vodilnih mestih v okrajnih zastopih, oba sta v raznih krajevnih kmetijskih organizacijah in voditelja pri kmetijskih posojilnicah in kmetijskih zadrugah.

Roškar in Pišek kot poslanca.

Ker sta Roškar in Pišek skupaj z dr. Korščem uvidela, da so nekdanji večinoma liberalni advokati premalo zagovarjali naše kmetisko ljudstvo in se premalo brigali za njegovo splošno in strokovno izobrazbo ter za ljudske koristi in potrebe, so ti trije naši vodilni moze ustanovili Kmetijsko zvezo. Ljudstvo jim je zaupalo in jim poverilo tudi mandate v bivši deželni in državni zbor. Tukaj so delovali z onov vnemo in odločnostjo ter neumornostjo, ki je lastna ljudem trdnega prepričanja in velike izobrazbe.

Kdor pa hoče, da liberalizem in socialna demokracija cerkev vhleneta v spono, da se zakonska zveza oropa njenega zakramentalnega značaja, da se razkristjani šol in vsa ljudska vzgoja, naj voli nasprotno kandidate!

Kdor hoče, da se v naši državi vpostavi krščanski socialni red, da pošteno delo dobi pošteno plačilo, da se morejo kmet, obrtnik in delavec od tega, kar pridelajo ali izdelajo, dostojno preživeti, kdor hoče poravnava med interesi poedimih stanov, kdor hoče krepko obrambo naših kmetijskih in delavskih slojev pred preveliko in neupravičeno davčno obremenitvijo, ta naj nakloni svojo krogljico naši kandidatni listi!

Komur pa je prav, da kapitalistični mogotci še dalje izkoriščajo kmetijske in delavske sloje; kdor se strinja s tem, da izvozničarjem cvetejo rožice in da se razni med- in povojni dobičkarji in kapitalistični oderuhi na vso moč odtegujejo opravičenemu obdačenju; kdor je za hujškanje enega stanu zoper drugega, za razredni boj in za socialno revolucijo; skratka, kdor hoče naš narod obraniti v sužnosti kapitalizma ali pa ga vreči v žrelo revolucionarnega komunizma, ta naj vrže svojo krogljico v skrinjico katere izmed nasprotniških strank!

Slovenski moze in mladeniči, 28. november je blizu! Vsi na plan, da sijajno zmaga naša slovenska, kmetijska in ljudska stranka! Vi smete voliti, torej tudi morate voliti!

V Mariboru, sredi novembra 1920.

Vodstvo Slovenske kmetijske zveze in Slovenske ljudske stvanke.

Roškar in Pišek sta nastopala povsod za slovensko štajersko kmetisko ljudstvo. Na nešteti shodih in zborovanjih sta probujala in organizirala naše ljudstvo. Povsod sta poučevala, kje in kako se mora naš kmet potegovati za svoje pravice. Roškar in Pišek sta kot poslanca ščitila in branila proti vsem drugim narodnim in stanovskim nasprotnikom naše slovensko kmetisko ljudstvo. Na ducate in ducate je predlogov in interpelacij, nešteto je govorov, kjer sta razkladala la prepričevalno težave slovenskega kmeta in dajala nasvete, kako se temu odpomore.

Nuno krščansko življenje

je naravnost vzgledno. V veri sta našla oporo in uteho, da sta vsakdanje težave in često bridke izkušnje premagovala. Tudi v tem oziru sta ona naša dobra voditelja.

Narodno delovanje

našega Roškarja in Pišeka je splošno znano. Nista pač pijančevala in kričala po takimeno- vanih narodnih veseljih, temveč vedno stala trdno in neomajno za svoje narodno prepričanje. To sta pokazala vsa časa svojega življenja, posebej pa še ob svetovni vojski. Roškarja so vlačile avstrijske oblasti zaradi njegove iskrene močate slovenske zavednosti po ječah, a nad Pišekoma, ki je neustrašeno mešetokrat posredoval za naše narodne trpine, je tudi visel Damoklejev meč

Roškar kot minister.

Slov. kmetijska zveza je porabila prvo priliko, ki ji je bila dana, da je svojega prvega predsednika in voditelja kmeta Roškarja postavila v novi državi za ministra. In Roškar je v Beogradu pokazal, kaj zna slovenski kmet, čeravno je bil vsled političnih intrig liberalcev le kratke tri mesece na tem mestu. Z nekakim nezaupanjem in posamehom se ga pričakovali gospoda tam doli, toda mi smo vedeli, koga postavimo na to mesto. Vedeli smo, da bo Roškar izsilil spoštovanje slov. kmetu tudi pri najvišji gospodi. To se je tudi zgodilo. Kratko dobo svojega ministrovanja pa je Roškar tudi temeljito porabil v korist ljudstvu. Kar imamo glede živinoreje in splošnega kmetijskega gospodarstva v našem državnem proračunu za vse se je pobiral ravno Roškar skupaj s svojimi tovariši. Maogo več bi storil, ako bi bil na mestu vsaj eno leto.

Roškarjevi in Pišekovi tovariši kandidate.

„Kmetijska zveza“ je postavila poleg Roškarja in Pišeka za kandidate celo vrsto kmetov, ki uživajo spoštovanje in zaupanje v svojih okrajih in jih je ljudstvo želelo za svoje kandidate. Nobena slovenska stranka nima toliko in tako dobrih res samostojnih moze kot kandidatov, kakor ravno naša „Kmetijska zveza“. Dobri, skrbni gospodarji, krščanski očetje in vnsti in zmožni zagovorniki slov. kmetijskega delavskega ljudstva so to. Le pogledajte si njih imena in vprašajte ljudi, ki jih poznajo!

Naši delavci!

Da spoštuje „Km. zveza“ delavca in ceni njegovo delo in mu da zagovornika, imamo med našimi kandidati poštenega, krščanskega, izobrazbenega delavca rudarja Kešeja in delavskega organizatorja Krepeka.

Delo nadrevizorja Pušanjaka

in tajnika Žebota je dovolj vsem pristašem znano. Prvi je naš glavni stober v kmetijskem združništvu, drugi je politično delaven moze

S ponosom in navdušenjem

lahko glasuje vsak zaveden Slovenec, posebej še vsak naš kmetijski volilec za naše kandidate, za listo „Slov. kmetijske zveze“. Ti moze nas bodo dobro zastopali v konstituant!

J. Vesenjsek.

Samostojna vodi kmete za nos

ko pravi, da je kmetijska stranka, Samostojna

ni kmetijska stranka,

ampak stranka liberalnih gostilničarjev, trgovcev, mešetarjev, nekdanjih rekvizitorjev, vojnih dobičkarjev, kmetijskih oderuhov, ki hočejo zopet gospodarska zaslužniti kmetijski stan. Kdo je spravil več

kmetov na kant

ko liberalni, brezvestni gostilničarji? „Kmetijski list“ se poteguje za gostilničarje. Zadruga liberalnih gostilničarjev je pozvala svoje člane, da naj volijo kandidate Samostojne, ki bo zastopala koristi gostilničarjev.

Vodja Samostojne, vrtnar in prekupec Mermolja je v Beogradu izjavil, da se kmet s svojo družino na 5 hektarjih prav lahko živi. On je kot posestnik 5 hektarjev zemlje imel letnega dobička iz svoje- ga malega posestva

30 000 kron

in je poleg tega še priživel svojo družino. Ali s tem ni vplival na davčne oblasti, da naložijo kmetu še višje davke? In ta moze je kandidat Samostojne!

Kdo je med vojsko najhujše in najbolj brezobzir-

rekviriral žito in živino?

Ali ne samostojneži: stotnik Sancin, šmarnski Habjan, pesniški Hojnigg, šentjurski Urlep, svečnik Pascolo, iramski Blatnik, Nemeo od Sv. Jurija ob Ščavnici in drugi samostojneži. Tajnik in duševni vođa Samostojne ter urednik „Kmetijskega lista“ Jamnik, je silno strogo rekviriral žito celo brez poziva granarja, da bi se oblastem prikupil. Neki kmetijski ženi v vasi Verd, občina Vrhnika na Kranjskem, je rekel:

Kolikor si prej preveč požrla, boš sedaj tolike manj?

Drugi kandidat Samostojne, bivši trgovec z žganjem, Drolenik, je leta 1909 na svojo roko pri sodišču v Celju napovedal konkurz Kmetijskega društva v St. Jurju ob južni železnici in tako

ubil kmetijske organizacije.

Tako so samostojneži pomagali liberalcem ubiti tudi drugo organizacijo, ki bi naj pomagala v sedanjih težkih časih kmetiskemu ljudstvu. Z liberalci vred so pisali in delali

proti Središnji zadrugi.

Središnja zadruga bi preskrbovala z živimem one kraje naše države, ki ne prideloja sami dovolj; kar pa bi preostalo, pa bi zadruga izvažala v druge države; dobiček bi imela polovico država, ki bi ji ne trebalo pobirati toliko davkov, polovico pa kmetijska zadruga in kmetje.

Samostojna je nastopila zoper Središnje zadrugo in hoče

svobodni izvoz,

pri katerem židovski veletrgovci, liberalni bankirji in milijonarji izvažajo živila v taki množini, nastane vsled tega v naši državi pomanjkanje in z njo dražnja. Izvozničarji zaslužijo pri izvozu milijone, ubogo kmetisko in delavsko ljudstvo zlasti v Halozah, pa mora stradati! Samostojna je